

Downloaded via the EU tax law app / web

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 8 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinis vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 135 straipsnio 1 dalies a punktas – Draudimo sandorių neapmokestinimas – Pensijų fondų valdymo paslaugų patikėtiniui teikimas, atliekamas investicijų valdytojui – Jokio atlyginimo už riziką nebuvimas – Profesinių pensijų sistema – Nacionalinis mokestinis praktika – Draudimo veiklos vykdymas – Leidimų turintys subjektai – Tokio leidimo neturintys subjektai – Švoka „draudimo sandoriai“

Byloje C-235/19

dėl *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Anglijos ir Velso apeliacinis teismas, Civilinių bylų skyrius, Jungtinis Karalystės) 2019 m. kovo 5 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. kovo 18 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

United Biscuits (Pensions Trustees) Limited,

United Biscuits Pension Investments Limited

prieš

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *United Biscuits Pension Investments Limited* ir *United Biscuits (Pensions Trustees) Limited*, atstovaujama QC D. Scorey, solistoriaus C. Millard ir baristerio M. Jones,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos Z. Lavery, padedamos QC T. Ward ir baristerio A. Macnab,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir A. Armenia,

susipažinęs su 2020 m. gegužės 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) 135 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrin?jant *United Biscuits (Pension Trustees) Ltd* (toliau – *United Biscuits Pension*) ir *United Biscuits Pension Investments Ltd* (toliau – UB) gin?? su *Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs* (Jungtin?s Karalyst?s mokes?i? ir muit? administratorius) d?l pensij? fond? valdymo paslaug? apmokestinimo prid?tin?s vert?s mokes?iu (PVM).

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

Su PVM susijusios taisykl?s

3 Pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies c punkt? PVM objektas yra „paslaug? teikimas už atlyg? valstyb?s nar?s teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

4 Direktyvos 2006/112 131 straipsnyje, esan?iame jos IX antraštin?s dalies „Neapmokestinimas PVM“ 1 skyriuje „Bendrosios nuostatos“, numatyta:

„2–9 skyriuose numatytais atvejais neapmokestinimas PVM taikomas nepažeidžiant kit? Bendrijos nuostat? ir tokiomis s?lygomis, kurias valstyb?s nar?s nustato siekdamas užtikrinti tinkam? ir s?žining? neapmokestinimo atvejus reglamentuojan?i? nuostat? taikym? bei užkirsti keli? galimiems mokes?i? vengimo, išsisukin?jimo ar piktnaudžiavimo atvejams.“

5 Direktyvos 2006/112 IX antraštin?s dalies 3 skyriuje „Kita PVM neapmokestinama veikla“ esan?io 135 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Sandoriai, kuri? valstyb?s nar?s neapmokestina PVM:

„a) draudimo ir perdraudimo sandorius ir su jais susijusias paslaugas, kurias atlieka draudimo brokeriai ir draudimo agentai;

<...>“

6 Šis straipsnis atitinka 1977 m. geguž?s 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB d?l valstybi? nari? apyvartos mokes?i? ?statym? derinimo – Bendra prid?tin?s vert?s mokes?io sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? kalba 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva), kuri buvo taikoma iki 2006 m. gruodžio 31 d., 13 straipsnio B dalies a punkt?.

Draudimo taisykl?s

7 1979 m. kovo 5 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir vykdymu, koordinavimo, iš dalies pakeistos 2002 m. kovo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/12/EB (OL L 63, 1979, p. 1; toliau – Pirmoji gyvybės draudimo direktyva), 1 straipsnyje buvo tvirtinta:

„Ši direktyva reglamentuoja valstybėje narėje steigtą ar pageidaujamą ten siseigti ūmoniai vykdomos savarankiškos tiesioginio draudimo veiklos pradėjimą ir vykdymą tokia forma:

1. Pagal sutartis vykdomos tokios draudimo rūšys:

a) gyvybės draudimas <...>;

b) anuitetai;

c) papildomas draudimas, kuriuo draudžia gyvybės draudimo ūmonis <...>;

d) Airijoje ir Jungtinėje Karalystėje taikoma draudimo rūšis, vadinama *permanent health insurance* (nuolatinis sveikatos draudimas, kurio negalima panaikinti).

2. Pagal sutartis vykdomos tokios operacijos, jeigu jas prižiūri už privataus draudimo sektoriaus priežiūrą atsakingos administracinės institucijos:

<...>

c) kolektyviniŲ pensijŲ fondŲ valdymas, t. y. atitinkamos ūmonis vardu vykdomos investicijŲ, ypač turto, sudarančio atsargas tŲ subjektŲ, kurie moka išmokas mirties ar išgyvenimo atveju arba nutraukus veiklą ar sumažinus jos apimtį, valdymo operacijos;

d) c punkte nurodytos operacijos, jeigu jos apdraustos kapitalo išsaugojimo arba minimaliŲ palŲkanŲ mokėjimo draudimu;

<...>

3. Operacijos, susijusios su žmogaus gyvenimo trukme, kurios yra nurodytos ar numatytos socialinio draudimo teisės aktuose, kai jas, remdamosi valstybės narės įstatymais, savo rizika vykdo ar valdo gyvybės draudimo ūmonis.“

8 Tos paŲios direktyvos 6 straipsnyje nurodyta:

„Šioje direktyvoje nurodytos veiklos vykdymas priklauso nuo administracinio leidimo.“

9 Pirmosios direktyvos dėl gyvybės draudimo 7 straipsnio 2 dalyje buvo nustatyta:

„Leidimas išduodamas pagal sektorius, klasifikuojant priede išvardytas sritis. Leidimas galioja visai draudimo grupei, nebent pareiškėjas pageidauja prisiimti tik kai kurias prie tos grupės priskiriamas rizikas.“

10 MinŲtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta:

„Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad jos teritorijoje siseigusios ir gauti leidimą siekiančios draudimo ūmonis:

<...>

b) vykdyt? tik šioje direktyvoje nurodyt? veikt? ir tiesiogiai su ja susijusias operacijas ir neužsiimt? jokia kita komercine veikla.“

11 Pirmosios gyvyb?s draudimo direktyvos priede buvo pateikiamas s?rašas, pavadintas „Draudimo [veiklos] grup?s“, jo VII punkte minimas „[k]olektyvini? pensij? fond? valdymas, nurodytas 1 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose“.

12 Pirmoji gyvyb?s draudimo direktyva buvo panaikinta ir pakeista 2002 m. lapkri?io 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/83/EB d?l gyvyb?s draudimo (OL L 345, 2002, p. 1; toliau – Direktyva 2002/83). Direktyvos 2002/83 2 straipsnyje buvo pakartotos Pirmosios gyvyb?s draudimo direktyvos 1 straipsnio nuostatos. Direktyvos 2002/83 5 straipsnio 2 dalyje buvo pakartotas Pirmosios gyvyb?s draudimo direktyvos 7 straipsnio 2 dalies tekstas. Direktyvos 2002/83 I priedo „Draudimo grup?s“ VII punkte minimas „[k]olektyvini? pensij? fond? valdymas, nurodytas 2 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose“.

13 Direktyva 2002/83 savo ruožtu buvo panaikinta ir pakeista 2009 m. lapkri?io 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB d?l draudimo ir perdraudimo veiklos prad?jimo ir jos vykdymo („Mokumas II“) (OL L 335, 2009, p. 1; toliau – direktyva „Mokumas II“). Pastarosios direktyvos 2 straipsnio 3 dalyje pakartojamas Pirmosios gyvyb?s draudimo direktyvos 1 straipsnio turinys, vartojant iš esm?s tokias pa?ias formuluotes.

14 Direktyvos „Mokumas II“ 14 straipsnio 1 dalyje „Leidim? išdavimo principas“ nustatyta:

„Pradedant tiesioginio draudimo arba perdraudimo veikt?, kuriai taikoma ši direktyva, b?tina iš anksto gauti leidim?.“

15 Direktyvos „Mokumas II“ 15 straipsnio 2 dalyje nurodyta:

„Pagal 14 straipsn? leidimas išduodamas vykdyti tam tikros I priedo A dalyje arba II priede nurodytos tiesioginio draudimo grup?s draudimo veikt?. Jis galioja visai grupei, nebent pareišk?jas pageidauja prisiimti tik kai kurias tai grupei priskiriamas rizikas.“

16 Direktyvos „Mokumas II“ II priedo „Gyvyb?s draudimo grup?s“ VII punkte minimas „Kolektyvini? pensij? fond?, nurodyt? 2 straipsnio 3 dalies b punkto iii ir iv papunk?iuose, valdymas [Kolektyvini? pensij? fond? valdymas, nurodytas 2 straipsnio 3 dalies b punkto iii ir iv papunk?iuose]“.

Jungtin?s Karalyst?s teis?

17 Iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad pagal Jungtin?s Karalyst?s teis?s aktus, kuriais reguliuojamas leidim? suteikimas draudimo bendrov?ms, pensij? fond?, ?skaitant susijusius su nustatyto dydžio išmok? profesin?mis pensij? sistemomis, valdymo paslaug? teikimas buvo laikomas „draudimo veikla“, jeigu j? vykdt? draudimo veiklos leidim? turintys asmenys pagal *Insurance Companies Act* (Draudimo bendrovi? ?statymas) (toliau – draudikai).

18 Be to, draudikus kontroliavo už privataus draudimo prieži?r? atsakingos administracin?s institucijos. Pensij? fond? valdymo paslaugas taip pat gal?jo teikti ?kio subjektai, kuriems leidimas buvo suteiktas pagal kitus teis?s aktus (toliau – nedraudikai).

19 D?l PVM, susijusio su šiomis paslaugomis, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad nagrin?jamu laikotarpiu Jungtin?s Karalyst?s mokes?i? administratorius taik? skirtingas taisykles pagal tai, ar paslaugas teikt? draudikai, ar nedraudikai. Iki 2005 m. sausio 1 d. š? skirting? poži?r? l?m? Jungtin?s Karalyst?s teis?s aktai, pagal kuriuos draudimo sandori?

neapmokestinimas PVM buvo taikomas tik tiems paslaugų teikėjams, kurie kaip draudikai turėjo leidimą verstis draudimo veikla. Nuo minėtos dienos iš dalies pakeitus Jungtinės Karalystės teisės aktus, prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo teigimu, mokesčių administratorius ir toliau laikė neapmokestinamomis PVM tik tas pensijų fondų valdymo paslaugas, kurias teikė draudikai, nors tai nebeatitiko įstatymo.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

20 *United Biscuits Pension* yra profesinės pensijų sistemos, taikomos *United Biscuits (UK) Ltd* darbuotojams, patikėtinė. UB yra buvusi kolektyvinio investavimo fondo, kuris kurį 1989–2006 m. buvo investuotas šios sistemos turtas, patikėtinė.

21 Šio fondo viena po kitos buvusios patikėtinės naudojosi valdytojų paslaugomis. Šie buvo ir draudikai, ir nedraudikai.

22 Pagal Jungtinėje Karalystėje galiojančias taisykles ir praktiką kelios nedraudikų sąskaitose fakturose nurodytos teikiamos paslaugos negalėjo būti neapmokestinamos PVM, ir dėl to buvo pateikti *United Biscuits Pension* ir UB skundai.

23 Pastarosios, kaip patikėtinės, be kita ko, ir pensijų fondo, nesėkmingai prašė Jungtinės Karalystės mokesčių administratoriaus grąžinti nagrinėjamam PVM, o vėliau kreipėsi į *High Court of Justice (England & Wales), Chancery division* (Aukštasis Teisingumo Teismas (Anglija ir Velsas), Kanclerio skyrius, Jungtinė Karalystė).

24 Remdamasis tuo, kad aptariamam laikotarpiui pagal nacionalinę teisę nebuvo taikomas neapmokestinimas, 2017 m. lapkričio 30 d. sprendimu šis teismas atmetė jų skundą.

25 Gavęs apeliacinį skundą dėl šio sprendimo prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar pagal Sąjungos teisę leidžiama neapmokestinti PVM pensijų fondų valdymo paslaugas.

26 Šiomis aplinkybėmis *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Anglijos ir Velso apeliacinis teismas, Civilinio bylų skyrius, Jungtinė Karalystė) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar tokie pensijų fondų valdymo paslaugų, kurias patikėtiniams teikia: a) draudikai; ir (arba) b) bendrovės, kurios nėra draudikai, teikimas yra „draudimo sandoriai“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktą?“

Dėl prejudicinio klausimo

27 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors pagrindinėje byloje nagrinėjamam apmokestinimo laikotarpiui buvo atitinkamai taikoma Šeštoji direktyva ir Direktyva 2006/112, kadangi Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktą yra identišką Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B skirsnio a punktui, šis prejudicinis klausimas galima atsakyti remiantis tik naujausia iš šių dviejų nuostatų (galiojančia priimančią šį sprendimą).

28 Savo klausimu prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktą turi būti aiškinamas taip, kad investicijų valdymo paslaugos, teikiamos pagal profesinės pensijų sistemą, išskyrus bet kokią rizikos kompensaciją, gali būti laikomos „draudimo sandoriais“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, todėl joms gali būti taikomas minėtoje nuostatoje tokiems sandoriams numatytas neapmokestinimas PVM.

29 Šiuo klausimu reikia priminti, kad sąvokos, vartojamos PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibrėžti, turi būti aiškinamos siaurai, nes šios išimtys yra bendrojo principo, pagal kurį PVM apmokestinamas kiekvienas apmokestinamojo asmens paslaugų teikimas už atlygą, išimtys (2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 20 punktas).

30 Dėl šioje nuostatoje nurodytų draudimo sandorių pažymėtina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją jiems paprastai būdinga tai, jog draudikas, gavęs draudimo mokėjimą, išsipareigoja vykusi draudžiamajam vykiui išmokėti draudėjui išmoką, sutartą sudarant sutartį (žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Aspiro*, C-40/15, EU:C:2016:172, 22 punktą).

31 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo (tai buvo patvirtinta per posėdį), kad pagal sutartį ieškovams pagrindinėje byloje teikiamos paslaugos buvo tik investicijų valdymas jų naudai, o ne rizikos kompensacija.

32 Neginėjama, kad tokios paslaugos neatitinka šio sprendimo 29 ir 30 punktuose nurodytų kriterijų, nes Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas neapmokestinimas iš esmės pateisinamas sunkumu nustatyti teisingą PVM už draudimo mokėjimą, susijusias su rizikos draudimu, apmokestinamąją vertę.

33 Priešingai, nei teigia ieškovs pagrindinėje byloje, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos ar Sąjungos teisės draudimo srityje negalima kildinti jokio kito sąsajos su sąvoka „draudimo sandoriai“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punktą, kriterijaus.

34 Dėl Teisingumo Teismo jurisprudencijos pažymėtina, kad ieškovs pagrindinėje byloje remiasi 1999 m. vasario 25 d. Sprendimo *CPP* (C-349/96, EU:C:1999:93) 18 punktu ir 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Skandia* (C-240/99, EU:C:2001:140) 30 punktu.

35 Tiesa, šiuose punktuose iš esmės teigiama, kad jokia priežastis neleidžia skirtingai aiškinti sąvokos „draudimas“, atsižvelgiant į tai, ar ji vartojama direktyvose, susijusiose su draudimu, ar su PVM.

36 Vis dėlto, kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados šioje byloje 71–75 punktuose, matyti, kad minėtuose punktuose, aiškinamuose atsižvelgiant į sprendimą, su kuriais jie susiję, kontekstą, iš tikrųjų kalbama apie draudimo gyvendinimo tvarką, kaip antai išmokas natūra arba tarpininko tarp draudiko ir draudėjo buvimą. Tačiau Teisingumo Teismas, kuris, beje, bendrai nurodė terminą „draudimas“, o ne sąvoką „draudimo sandoriai“, kaip ji suprantama pagal bendrą PVM sistemą, neketino nustatyti būtiną ir jam būdingą šio mokesčio ir galimą su draudimu susijusiose direktyvose nurodytą teisinių kategorijų ryšio. Taigi ir viename, ir kitame ieškovių pagrindinėje byloje nurodytuose sprendimuose pakartojami ir taikomi šio sprendimo 29 ir 30 punktuose nurodyti kriterijai, tačiau jais neabejojama ar jie nepapildomi, atsižvelgiant į Sąjungos teisės draudimo srityje.

37 Be to, tiksliai direktyvų atitinkamą nuostatą analizę negali pagrįsti teiginio, kad pensijų fondų valdymo išmokos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gali patekti į Direktyvos 2006/112 135 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo sritį.

38 Iš tiesų pagal patį Pirmosios gyvybės draudimo direktyvos 1 straipsnio tekstą, kuris iš esmės pakartotas į pakeituosiose direktyvose, gyvybės draudimo veikla, kuriai taikomi šie teisės aktai, yra arba šio straipsnio 1 dalyje nurodytas „draudimas“, arba „operacijos“, nurodytos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse.

39 Tarp šių „operacijų“ yra „kolektyvinių pensijų fondų valdymo operacijos“.

40 Kaip savo išvados 58 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, nors šio straipsnio 1 dalyje nurodytas „draudimas“ yra draudimo veikla, kaip tai suprantama pagal prastą sąvoką, „operacijos“ yra artima ir glaudžiai su šia draudimo veikla susijusi veikla. Tai yra atsitiktinės operacijos, kurioms taikoma Pirmoji gyvybės draudimo direktyva ir į pakeičiantys teisės aktai, tačiau tai nėra „draudimas“, kaip tai suprantama pagal draudimo direktyvas.

41 Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas draudimo direktyvų taikymo tikslais siekė, kad toks paslaugų teikimas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, nebūtų laikomas „draudimu“.

42 Priešingai, nei teigia ieškovų pagrindinėje byloje, šios išvados negalima paneigti atsižvelgiant į draudimo direktyvų priedo tekstą, nes juose minimas pensijų fondų valdymas vykdamas draudimo veiklą.

43 Šiuo klausimu tiesa, kad dviprasmiškumas gali atsirasti dėl to, kad šių prieduose vartojami žodžiai „draudimo grupės“ ar „gyvybės draudimo grupės“.

44 Vis dėlto šis dviprasmiškumas pašalinamas išanalizavus nagrinėjamo nuostatų kontekstą.

45 Kalbant apie Pirmosios gyvybės draudimo direktyvos priedo pavadinimą anglų kalba, reikia pažymėti, kad, kaip savo išvados 60 punkte pažymėjo generalinis advokatas, tik šios direktyvos versijose danų ir anglų kalbomis grupės apibrėžiamos kaip „draudimo grupės“, o versijose vokiečių, prancūzų, italų ir nyderlandų kalbomis daroma nuoroda tik į veiklos „grupes“, todėl galima suprasti, kad šio VII priede nurodytas „kolektyvinių pensijų fondų valdymas“ yra ne draudimo grupė, bet veiklos grupė.

46 Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos ir taikomos vienodai, atsižvelgiant į visomis Europos Sąjungos kalbomis parengtas versijas. Esant Sąjungos teksto įvairių kalbinių versijų neatitikimams, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į bendrą teisės akto, kurio dalis ji yra, struktūrą ir tikslą (2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Jyske Finans*, C-280/04, EU:C:2005:753, 31 punktą).

47 Šiuo klausimu (tai taikytina ir Direktyvą 2002/83 I priedo ir Direktyvos „Mokumas II“ II priedo pavadinimui) primintina, kad šių direktyvų priede pateikto klasifikavimo tikslas yra, be kita ko, nustatyti veiklą, kuriai reikalingas šiuose teisės aktuose numatytas privalomas leidimas pradėti veiklą valstybės narės teritorijoje.

48 Kaip matyti iš kartu siejamų Pirmosios gyvybės draudimo direktyvos 1 ir 6 straipsnių, iš esmės nepakitusių vėliau priimtose direktyvose, toks leidimas yra reikalingas „šioje direktyvoje nurodytai veiklai“.

49 Kaip nurodyta šio sprendimo 38 ir paskesniuose punktuose, ši veikla sudaro „draudimas“ ir papildomos „operacijos“, tarp kurių yra pensijų fondų valdymas.

50 Taigi, atsižvelgiant į bendrą draudimo srities direktyvų struktūrą, logiška, kad minėtose direktyvose numatytas veiklos klasifikavimas apima draudimo ir pensijų fondų valdymo veiklą, ir šis klasifikavimas negali būti aiškinamas kaip prilyginantis šias operacijas draudimui.

51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112/EB 135 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad investicijų valdymo paslaugos, teikiamos pagal profesinių pensijų sistemą, išskyrus bet kokią rizikos kompensaciją, negali būti laikomos „draudimo sandoriais“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, todėl joms negali būti taikomas minėtoje nuostatoje tokiems sandoriams numatytas neapmokestinimas PVM.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

52 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad investicijų valdymo paslaugos, teikiamos pagal profesinių pensijų sistemą, išskyrus bet kokią rizikos kompensaciją, negali būti laikomos „draudimo sandoriais“, kaip jie suprantami pagal šią nuostatą, todėl joms negali būti taikomas minėtoje nuostatoje tokiems sandoriams numatytas neapmokestinimas pridėtinės vertės mokesčiu (PVM).

Parašai.

* Proceso kalba: anglų.